

“ESCUPIR EN EL TIEMPO”

Erre que erre

Diumenge, 10 de febrer de 2008, 19.00 h

Sala 1 · Durada: 1h · Dansa

Celebrem els canvis o celebrem per a canviar? Per què necessitem assenyalar determinats moments? Què esperem d'aquests moments que ens semblen importants? Un canvi? O és només una manera de marcar el pas del temps? Quin és el secret per a celebrar el futur?

No hi ha cap secret. Només un grup de persones que es troben en aquest lloc especial que apareix en totes les celebracions, on succeeixen "altres coses", ens relacionem de forma diferent i ocorren "altres històries". Llocs per a trobar-se, on trobar-te i on amb la complicitat dels cossos no hi ha on

amagar-se. Ells ho diuen tot.

Entretenint-nos passem el temps, divertint-nos gaudim d'ell, i no hi ha veritable diversió sense el moviment de les passions. El nostre anhel és l'apropiació d'un temps que ara no ens pertany, però volem convertir en història les històries que sorgeixen en un d'aquests llocs que mai arribem a conèixer del tot.

O l'únic secret consisteix a tractar de dilatar el temps dels moments especials, detenir-se en alguns instants, intentar divertir-se, gaudir els uns dels altres, conservar als que vols prop.

"...tan estranys com per a pensar que els mantenia units algun secret".

Aquesta història es podria contar en un murmuri a cau d'orella d'un amic, però nosaltres preferim compartir-la i mostrar-la amb gestos bells afuncionals que ens retornin una mirada adolescent, de dubte constant.

"[...] ningún secreto puede ni debe ser guardado siempre para todo el mundo, sino que está obligado a encontrar al menos un destinatario una vez en la vida de ese secreto. Por eso algunas personas reaparecen". Javier Marías

Un espectacle que parla de celebrar, del futur i dels secrets que encara queden per desvetllar. Utilitzant el cos com a eina i vehicle d'expressió; el moviment com a llenguatge i la necessitat de comunicar com a última finalitat. Un espectacle festiu i solemne a la vegada. Una celebració on solament han d'entrar els que es troben amb ànim de celebrar.

El col·lectiu *Erre que erre* sempre ha entès el treball en equip com a centre de la seva pròpia identitat. Cada projecte significa la formació d'un grup de persones que s'impliquen en la creació d'un nou espectacle.

La inquietant i epidèmica música de David Crespo (Balago) torna a ser la banda sonora que enriqueix la proposta del grup, a més de les col·laboracions de Martín Fuks (Barxino), Myriam Swanson i Dani Nel·lo.

L'espai escènic de l'artista Irene van de Mheen situa els personatges en un lloc irreal que mostra allò que no és tan fàcil de veure, el que quasi sempre està ocult.

El realitzador Guillem Morales amb la utilització del llenguatge cinematogràfic, ens ofereix una particular visió del que succeeix a l'altre costat, del què no hem pogut contemplar en escena.

Un espectacle amb què la dansa es contamina d'altres llenguatges i formes d'expressió per arribar a l'espectador.

FITXA ARTÍSTICA

Coreografia i interpretació: Susana Castro, Teresa Navarrete, Mª Ángeles G.

Angulo, Mario G. Sáez, Maria M. Cabeza de Vaca i Guillermo Weickert

Amb la col·laboració de Ricardo Salas i Marina Serrano

Música: David Crespo (Balago)

Col·laboradors: Martín Fuks (Barxino), Myriam Swanson i Dani Nel·lo

Il·luminació: Carles Rigual

Espai escènic: Irene Van De Mheen

Estilisme: Erre que erre

Pel·lícula: Guillem Morales

Direcció artística: Erre que erre

Residències de creació: Centro Párraga. Múrcia ; O espaço do tempo.

Montemor-o-novo. (Portugal) ; Studio danse/Réseau Chainon-Tournefeuille

(França) ; Cal Bolet. Vilafranca del Penedès ; Teatre Municipal de Roses

Coproducció: Mercat de les Flors. Barcelona ; Temporada Alta-Festival Tardor de Catalunya. Salt ; Centro Párraga. Múrcia

Col·laboració: ¡Mira! Projet européen ; MACtac ; Kodak

Agraïments: Jorge Pérez, Arnulfo, Lydia Delgado, Hangar

Espectacle finalista als premis BUTACA 2007 i premi MAX 2007 al millor espectacle de dansa.